

opusdei.org

Isidoro u Bangaloreu: Bez otkucaja srca

Par iz Bangalorea (Indija) dijeli svoje dirljivo svjedočanstvo nade nakon što im je rečeno da njihovo nerođeno dijete nema otkucaje srca. Molitvom i zagovorom časnog Isidora Zorzana, doživjeli su ono što vjeruju da je pravo čudo.

11.09.2025.

Bilo je to 27. lipnja 2023. kada smo moja supruga Shamine i ja otišli

posjetiti liječnika nakon što je naš test na trudnoću bio pozitivan. Nakon brzih konzultacija, naša liječnica u poznatoj bolnici u Bangaloreu čestitala nam je na očekivanju našeg drugog djeteta. Sljedeći korak bio je ultrazvuk kako bi se provjerilo je li s bebom u maternici sve u redu. U petak, 30. lipnja 2023. (dan ultrazvuka), liječnica koja je obavila ultrazvuk odmah nas je obavijestila da se što prije trebamo sastati s našim ginekologom jer otkucaji srca nisu otkriveni.

Konzultirali smo se s njom već sljedeći dan i rekla nam je da nema šanse da se otkucaji srca pojave. U svojih više od 25 godina iskustva objasnila je da ako u ovoj fazi nema otkucaja srca, gotovo se nikada ne vraćaju. Zasuo sam je o vjerojatnostima, nadajući se protiv svake nade, i pitala je jesu li šanse 50-50, 75-25 ili čak 90-10. Na to je

rekla da nema šanse... osim šanse za čudo.

Shamine, moja svekrva i ja smo u nevjerici napustili konzultacijsku sobu. Uslijedili su sati čitanja medicinske literature na internetu, konzultacija s različitim liječnicima i, prije svega, molbe našim bližnjima da se mole Bogu za čudo.

Stalno sam se pitao što je moglo poći po zlu: možda snimanje nije bilo ispravno napravljeno? Možda je liječnik krivo pročitao izvješće? Možda uređaj nije dobro radio? Ipak, svaka krhka nada je nestala pred samopouzdanjem s kojim je naš liječnik izjavio da se otkucaji srca neće vratiti. I dalje smo imali zakazano još jedno snimanje za 10. srpnja, koje je trebalo biti više potvrda liječnikove presude nego izvor nade.

Otprilike u to vrijeme, moj dragi prijatelj, ravnatelj centra Opusa Dei u

Delhiju, dao mi je Devetnicu časnom Isidoru Zorzanu. Odlučili smo je moliti zajedno i, činilo se kao providonosna slučajnost, oboje smo propustili 6. dan. Ipak, nastavili smo do 9. dana, koji je tada pao na dan našeg odlučujućeg snimanja.

10. srpnja otišli smo u drugu bolnicu, drugom radiologu i drugom ginekologu. Nakon mučnih 15 minuta Shamineovog boravka u laboratoriju, liječnik me konačno pozvao. Na naše najveće iznenađenje, otkucaji srca naše bebe bili su vidljivi: 170 otkucaja u minuti, savršeno za bebinu dob.

Liječnik nam je s potpunom jasnoćom pokazao i protok krvi i otkucaje srca. To je zaista bilo naše čudo, dar za koji vjerujemo da je dan po zagovoru časnog Isidora Zorzana. Oba izvješća odnijeli smo našoj novoj ginekologici koja je teško mogla povjerovati u kontradiktorne nalaze.

Čak je nazvala liječnika u laboratoriju da dvaput provjeri rezultate. Sve što je rekla bilo je: „Bog je dobar.“ Zaista, Bog je bio ljubazan prema nama u ovoj situaciji.

Iako znamo da je još sedam mjeseci trudnoće moje supruge ostalo, nitko joj nikada ne može oduzeti ovaj trenutak i radost slušanja glasnog i jasnog otkucaja srca naše bebe. Nadam se da će ovo svjedočanstvo donijeti nadu mnogima drugima koji se mole našem voljenom Bogu, posebno kroz zagovor prijatelja na nebu poput Isidora Zorzana.

N.N. – Indija

.....